

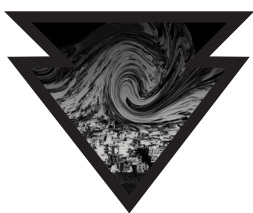
the bombazine

#18

ΕΝΤΥΠΟ (ΔΙΑ)
ΔΡΟΜΟΥ ΓΙΑ
ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΜΑΡΤΗΣ 2019

the bombitzine

ΕΝΤΥΠΟ (ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ) #18

Βρεθήκαμε στο πανεπιστήμιο από τύχη ή επιλογή και μάθαμε από μικροί/ές πως κάθε κόμβος της καθημερινότητας είναι κι ένα πεδίο μάχης: ο ρατσιστής του λεωφορείου, ο ρουφιάνος συμφοιτητής, ο φασίστας καθηγητής και οι στρατο-ερευνητές, οι τύποι με τη σεξιστική ατάκα στο στόμα στο προαύλιο. Και τα μάθαμε αυτά μακριά από την σχολή της ανάγνωσης: τα ζήσαμε, τα ακούσαμε, τα είδαμε, τα μισήσαμε. Από την άληη, μάθαμε πως με τον βασικό μισθό για τους/τις κάτω των 25 κανείς/καμία δε ζει. Θυμόμαστε την οικογένεια να γνέφει νωχελικά και να συμβουλεύει: "κάτσε στο σπίτι σου ,πάρε γρήγορα το πτυχίο, και βλήπουμε". Και όλα αυτά, μαζί με τις βαρετές εργασίες, τις εξεταστικές και τις μαλακίες των καθηγητών φτιάχνουν ένα σφίξιμο στο στομάχι που μας ακολουθεί παντού. Δεν κουνάμε το κεφάλι λυπημένα αλλήλ καταλαβαίνουμε. Το μίσος, η κατανόηση και η οργάνωση είναι η αρχή των καθηκόντων μας ενάντια σε μια εκπαιδευτική μηχανή που καταρρέει: η αυτόνομη πολιτική συνείδηση των Διαρρηκτ(ρι)ών είναι ένας από τους οργανωμένους τρόπους μας εναντίον της.

>ΓΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ.
κείμενα, αφίσες, αυτοκόλλητα και λοιπό υλικό:
ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ 14⁰⁰ - 17⁰⁰, ΣΤΟ
ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ
>ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ μπορείς να το βρεις
και στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι
architektonikis
>ΑΛΛΙΩΣ:
diarriktes.wordpress.com
>ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ:
diarrhktes@gmail.com

αλληλεγγύη

στον αντιφασίστα σύντροφο Ν.Α.

ΣΤΙΣ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2019, δικάζεται ο σύντροφός μας Νίκος Α. που συνελήφθη στην αντιφασιστική διαδήλωση για την ολοκλήρωση του Παύλου Φύσσα από τους νεοναζί, στις 18 Σεπτεμβρίου του 2014. Η διαδήλωση αυτή μετρά άλλες 64 συλλήψεις συντρόφων/ισσών, Ο.Ν.Α. κατηγορήθηκε με σπληνική δικογραφία, από ακροδεξιά εισαγγελέα, ψευδή «αδικήματα», αντιρατσικές μαρτυρίες. Ο Ν.Α. κατηγορείται για την επιλογή της πολιτικής οργάνωσης και δεν είναι ούτε ο πρώτος ούτε ο μόνος. Ο Ν.Α. απειλείται με ποινή δέσους φυλάκισης.

Η δίκη του Ν.Α. μας αφορά όλους και όλες γιατί είναι μία ακόμα επίθεση στην συλλογική μας οργάνωση απέναντι στους μπάτσους, τους φασίστες και τον εθνικό βόθρο, τα αφεντικά, τις δικαστικές έδρες, πέρα από σπηγήσεις κρατικού αντιναζισμού, κόμματα και κορμίς, πέρα απ' τον φραστικό ανθρωπισμό, πέρα από διαμεσολαβήσεις και πρωτοβουλίες.

Η δίκη του Ν.Α. δεν είναι προσωπική υπόθεση γιατί καταδικάζεται για το είδος του αντιφασισμού που επέλεξε και επιλέξαμε όλες/όλοι μας στο δρόμο, τις γειτονιές, στις σχολές. Όχι μόνο στην πορεία της 18ης Σεπτεμβρίου αλλά σε κάθε στιγμή παρουσίας και μάχης μας στο δημόσιο χώρο, σε διαδηλώσεις, σε αντιφασιστικά μοιράσματα, σε αφίσες, σε πολιτικές εκδηλώσεις, στην αλληλεγγύη μας στους/τις μετανάστες, στα συνθήματα που γράφουμε και φωνάζουμε όλες/όλοι μαζί για χίλιους λόγους, στις συντροφικές σχέσεις και στις κοινότητες που χτίζουμε.

ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ Ν.Α.:
Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε.

συγκέντρωση

στα δικαστήρια πειραιά [φιήωνος και σκουζέ]
παρασκευή 5 απριλίου, 09.00

αυτόνομη πολιτική ομάδα
φωτογράφων και φωτοτροπών
από τις σχολές της εξέγερσης
diarriktes.wordpress.com

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/4 ΣΤΙΣ 09.00
ΔΙΚΑΖΕΤΑΙ Ο ΝΙΚΟΣ. Α.
ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ(ΦΙΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΥΖΕ)
ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΠΑΤΣΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Ο Ebuka Μαμάν Σουμπέκ δολοφονείται στις 8/2 από τους μπάτσους του Α.Τ. Ομονοίας. Ο θάνατος του, όπως και τόσων άλλων πριν από αυτόν, είναι αποτέλεσμα ενός πολέμου που διεξάγεται εδώ και δεκαετίες. Ενός πολέμου που πατάει καθημερινά πάνω στα σώματα των μεταναστών και μεταναστριών. Και τα αποβράσματα της Βερανζέρου βρίσκονται εκεί για να μας το θυμίζουν καθημερινά. Τι και αν η κυβέρνηση συριζα και οι “ειδικοί” διακηρύσσουν πως τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι κεκτημένα και αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας μας, οι δολοφονίες μεταναστών/τριών και η διαχείριση γύρω από αυτές αναδεικνύουν για άλλη μια φορά ποια τελικά είναι αυτή η ελληνική κοινωνία. Αρχικά τα ψέματα και τα σενάρια περί εξαφάνισης, η πλέον γραφική εξήγηση των μπάτσων για τις δολοφονίες μέσα και γύρω από τα Α.Τ. και έπειτα οι ιατροδικαστικές εξετάσεις ότι ο/η κάθε φορά δολοφονημένος/η έκανε χρήση ναρκωτικών δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να αποτυπώνουν τον κυνισμό της εξουσίας. Η πραγματικότητα παραμένει μία διαχρονικά: οι μπάτσοι, οι φασίστες, οι έλληνες λιβέντες σκοτώνουν. Σκοτώνουν αυτές και αυτούς που χουν άλλο χρώμα, μιλάνε “περίεργη” γλώσσα, έχουν “παράξενη συμπεριφορά” ή και γενικά τους αντιστέκονται. Η οργή και η θλίψη που αισθανόμαστε κάθε φορά που χάνουμε μία και έναν από εμάς είναι συντριπτική και δεν έχουμε περιθώρια να ξεχνάμε. Σε κάθε θάνατο από υπερβολική δόση ελληνικής μασιίλας και βαρβαρότητας εμείς θα απαντάμε ενωμένες γιατί πια δεν έχουμε τίποτα άλλο να χάσουμε.

meanwhile –

Η «μέχρι να συμβεί κάτι» ή «ενώ συμβαίνουν διάφορα» στήλη. Είναι μια ελάχιστος-μήγιστος έντυπος χώρος για όσα έπιασε το μάτι/αυτί μας απ' το δρόμους, απ' τους διαδρόμους των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, media & social media κι άλλους χώρους όπου εκκολλούνται μισοί μας συμφοιτητές-συνάδελφοι.

ΚΑΠΟΥ ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ πετύχαμε τον Κ. Μπτσστάκη aka Κούλην, να βοητάρει στην Βάθης και να «κάνει διάλογο» με τοξικοεξαρτημένους για πολιτικές πρόληψης για τα ναρκωτικά, τους άστεγους, την πορνεία κι άλλα τέτοια «κακά» χωρίς όμως την επιτέλεση «Στ. Θεοδωράκης –σακίδιο-πρωταγωνιστές», μιας και οι μπατσόφιλες-κοινωνικές ευαισθησίες που πάνε χέρι-χέρι με τις καθημερινές σκούπες σε χρήστ(ρι) es, φτάνουν μέχρι ενός σημείου.

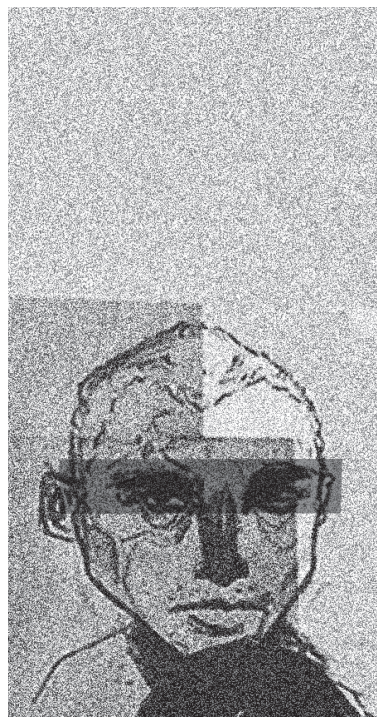
Την άνοιξη του 2019: λίγους μήνες μετά, τον βλέπουμε να βοητάρει αυτήν τη φορά στο κέντρο κράτησης μεταναστών στη Μόρια και να ήλθει για «τις απάνθρωπες συνθήκες για μια ευρωπαϊκή χώρα».

Ψυχραιμία! Είναι αυτό που νομίζετε: εκτίμηση του οικοπέδου. Μπορεί το καλοκαίρι να τον δούμε να αράζει για μπαφάκι εξάρχεια και να συζητά με θαμώνες για «το πρόβλημα της ανομίας» και τα μπάχαλα στο πολυτεχνείο.

31/01/2019 «Που πας να μηλέξεις με την πολιτική; Εσύ είσαι ένας καταξιωμένος επιστήμονας. Τι θέλεις με αυτούς;» «Μπαμπά, είναι αλήθεια ότι οι πολιτικοί είναι πουλημένοι;» «Όλοι όσοι δεν έχουν μπάρμπα στην Κορώνη, περνούν δύσκολα σε αυτή τη χώρα» «Κύριε καθηγητά, βρήκα δουλειά στο εξωτερικό»[...] Στις ερχόμενες εκλογές θα είμαι υποψήφιος με τη Νέα Δημοκρατία στην Α' περιφέρεια Αθηνών. Εδώ γεννήθηκα, πήγα σχολείο, εργάζομαι και ζω.

Πολλοί φίλοι με ενεθάρρυναν. Αρκετοί άλλοι προβληματίστηκαν. Φοβήθηκαν για εμένα και τους ευχαριστώ.

Δεν πρόκειται για αστείο. Είναι οι δηλώσεις του Α. Συρίγου, καθηγητή που μάχεται για την «καθαριότητα» της παντείου, groupie του υπεξ, πατριώτη αρθρογράφου της καθημερινής με αγαπημένο θέμα την «τουρκική απειλή» και άλλα ακόμη κοσμτικά επίθετα. Ένα σχόλιο: φυσική κι επόμενη προαγωγή παραπονιάρη- δημοσίου υπαλλήλου. Είναι ξεκάθαρο: το μέλλον μας χαμογελάει με τα σάπια δόντια του.

26/02/2019 Διαβάζουμε σε έρευνα ψυχολόγων απ' το μακρινό πανεπιστήμιο του New Jersey ότι: «οι ρατσιστές και οι σεξιστές έχουν χαμηλό IQ σύμφωνα με έρευνες». Η έρευνα έκανε χαμό στα social media και επιβεβαίωσε τι; Μα το πολυπληθές συλλογικό ασυνείδητο: οι ρατσιστές είναι απλώς κάτι ακραία τυπάκια που ντύνονται σπαρτιάτες στο σύνταγμα και οι σεξιστές/βιαστές πέφτουν απ' τον ουρανό. Και όλα αυτά συνδέονται με κάποια γενετική κατάσταση; Κάποια δειγματοληψία αίματος ή τυποποιημένα μαθηματικά τεστ; Κάποια γρήπη μήπως; Αυτά λένε ακαδημαϊκοί και ψυχολόγοι, γιατροί και λοιποί επιστήμονες. Αυτοί είναι ο νέος φασισμός.

ΓΕΝΑΡΗΣ ΤΟΥ 2019: Μακεδονικά-συνθηματοθήρια again. Παπαδαριό-παππουδαριό, οικογένειες με πούλημα-σκυλιάκια-παιδιάκια-σημειάκια,team-άκια αγανακτισμένων που ξέμειναν από το '11 & το δημοψήφισμα, ετοιμοπόλεμοι έλληνες λεβέντες ή με μια φράση: (σχεδόν)όλα όσα μισήσαμε. Φασίστες στο δρόμο, οργανωμένοι, επιθέσεις σε μετανάστες χωρίς να κουνιέται φύλλο και δεν υπάρχει τίποτα «αστείο» σε όλο αυτό. Είναι οι πραγματικοί κοινωνικοί συσχετισμοί, που δεν αποτυπώνονται σε memes, ή αστεία βιντεάκια του luben. Είναι ο πραγματικός κίνδυνος να ακούμε μέχρι να το πιστέψουμε ότι φασίστες είναι μόνο αυτοί και όχι οι διπλωμάτες-διεθνολόγοι-γεωπολιτικοί αναλυτές, το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμα, ο Σύριζα και η ουρά του, οι καθηγητές μας-μαχήμια του ελληνικού ιμπεριαλισμού.

08/02/2019

Επεισόδιο1ο: (κρυφακούμε συζήτηση 2 μπατσόφιλων συμφοιτητών στο προαύλιο της νομικής)

-Τι θα γίνει με την πρέζα έξω από τη σχολή μας;

-Δεν ξέρω ρε φίλε, πάντως τις προάλλες είχαν έρθει οι μπάτσοι και μάζεψαν κόσμο και συγκινήθηκαν, όντως.

Επεισόδιο2ο:

Διαβάζουμε σε αυτό το βόθρο, που αυτοαποκαλείται «φοιτητικά νέα», δήλωση φοιτήτριας ΑΠΘ και εκπρόσωπο του μαχόμενου φοιτητικού συλλόγου μετά τις επεμβάσεις και συλλήψεις των μπάτσων «Με μια σκούπα της αστυνομίας δεν καλύτερεύει και πολύ η κατάσταση».

σχόλιο: ψόφο,ψόφο, ψόφο, ψόφο. Και πάλι ψόφο.

ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΟΛΗ – όντως- ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΟΛΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ(sic)

06/03/2019 Η «αλή 20χρόνια πίσω-τροποποίηση του ΠΚ για το βιασμό». Πέρα από το fail στην συριζο-δικαιωματική πολιτική που (ναι!) έχει και καλά φεμινιστικές αναζητήσεις, συμβαίνει το εξής: ενώ σε αυτόν τον γαμημένο σκατότοπο μετράμε κάθε μήνα γυναικοκτονίες, βιασμούς, ομοφοβικές-τρανσφοβικές επιθέσεις σε χίλια δάχτυλα, η νομοθετική εξουσία αποφασίζει να αποκρυσταλλώσει την συνθήκη αυτή. Πώς; όριοθετεί σε ένα στενό πλαίσιο «τι είναι βιασμός», καταργεί την πιο «ανοιχτή» εννοιολογικά παλιότερη διάταξη, παρακάμπτει προφανώς διεθνή νομικά κείμενα. Με δυό λόγια κάνει την βάναυση ποινική διαδικασία που υφίσταται όποια αποφασίζει να καταγγείλει το βιασμό της, ακόμα πιο βάναυση. Καμία αναφορά για το ζήτημα της αυτοάμυνας, καμιά αναφορά στις χίλιες μορφές που μπορεί να πάρει «ο βιασμός», καμιά αναφορά στο πιο βασικό: τη μη συναίνεση και τίποτα άλλο.

το πουλιάω το σπίτι ///

Το συμβόλαιο μετά απο δυο χρόνια έληξε -μας διώχνουν γιατί θέλουν να το πουλήσουν ή να το νοικιάσουν 110 ευρώ πιο ακριβό. Πάλι ψάχνουμε σπίτι.

Οι ιδιοκτήτες ακινήτων, έχουν βαλθεί να μας αποδείξουν οτι μπορούν να γίνουν οι απόλυτοι εκθροί μας, και το καταφέρνουν από την πρώτη στιγμή. Όλες έχουμε περάσει απο την διαδικασία αξιολόγησης, αφού μας ζητάνε βιογραφικό, ρωτάνε τι δουλειά κάνουν οι γονείς μας, γιατί είμαστε δύο κορίτσια και ένα αγόρι και τι γνώμη έχουμε για τους μετανάστες που ζούν στο ισόγειο -γιατί, οι ιδιοκτήτες δεν τους συμπαθούν καθόλου. Η "σχέση" αυτή συνεχίζεται και μετά, καθώς η φοβερή οικειότητα αναμεσα μας επιτρέπει τα τηλεφωνήματα, τα μηνύματα παραπόνων και τις -αχ, τι καλὰ, αναπάντεχες επισκέψεις για να δούμε τι κάνετε και αν όλα είναι καλὰ.

Το πρόβλημα όμως είναι ακόμα πιο μεγάλο. Βλέποντας διάφορα υποψήφια διαμερίσματα δεν μπορούμε παρά να σχολιάσουμε το πόσο αναντίστοιχο είναι το νοίκι σε σχέση με την κατάσταση του διαμερίσματος. Μήπως οι παιδικές αναμνήσεις που φροντίζει να μοιραστεί μαζί μας ο κάθε ιδιοκτήτης ισοσταθμίζουν το χαλασμένο κούφωμα; Ή μήπως το γεγονός οτι δεν βγαίνει γιατί το σπίτι στην Κηφισιά έχει δάνειο και το εγγονάκι

μαθαίνει λύρα, καλύπτει τον θερμοσίφωνα βαλμένο το 1950; Σε κάθε περίπτωση, η υπερκοστολόγηση του διαμερίσματος είναι εμφανέστατη. Γιατι; Γιατί η αξία των ακινήτων έχει σαν minimum κοστολόγηση την αντικειμενική τους αξία (λόγω κατασκευής, κατάστασης κλπ), που σημαίνει οτι ο κάθε ιδιοκτήτης μπορεί, απο εκεί και έπειτα να ανέβει όσο θέλει, ορίζοντας έτσι την εμπορική αξία.

Την ίδια στιγμή διαβάζουμε και τα συμβόλαια. Λέει, οτι, αν ο θερμοσίφοντας του 1950 χαλάσει, είναι δική μας αποκλειστική ευθύνη. Ό,τι και αν χαλάσει απ' αυτό το χρέπι, είναι δική μας ευθύνη! Και επειδή δεν μπορούμε να ποντάρουμε στην καλοσύνη του ιδιοκτήτη, αυτός ο όρος είναι πρόβλημα, καθώς αποτελεί μέρος ενός τυπικότητας συμβολαίου, όπως υπάρχει στο dikaialogitika.gr. Δηλαδή, πληρώνουμε για ένα σπίτι που δεν μας καλύπτει, δεν μας αρέσει και πρέπει να το συντηρήσουμε κι όλησ, για να ανατιμηθεί η αξία του μόλις φύγουμε! Όλα αυτά σε ένα πλαίσιο πλήρους έκθεσης και με μοναδική δυνατότητα την προσωπική κόντρα για τα βασικά. Και αν αυτή αποτύχει; Πίσω στην οικογενειακή φωλιά -στην καλύτερη.

Θυμόμαστε λοιπόν, οτι η τάξη των ιδιοκτητών διαχρονικά αποτελεί βασικό παράγοντα υποτίμησης της αναπαραγωγής μας. Κατά μέσο όρο, το κόστος συντήρησης ενός σπιτιού για μια φοιτήτρια-εργάτρια με συγκάτοικο, βγαίνει τουλάχιστον στα 250. Αν ο μισθός μας βγαίνει πάνω-κάτω 400 το μήνα, ε, έχουμε και 150 στην άκρη. Κι εδώ γελάμε, ή καλύτερα νευριάζουμε, γιατί οι ιδιοκτήτες νιώθουν άνετα να γκρινιάζουν για το οτι ο σύριζα σκότωσε την μεσαία τάξη στην Ελλάδα και να παζαρεύουν το 20άρι, αλλὰ εμείς να πρέπει να λέμε κι ευχαριστώ για το σκατόσπιτο γεμάτο αναμνήσεις. Ποιός ιδιοκτήτης την βγάζει με λιγότερα απο 200, 300 ευρώ τον μήνα; Κανένας, και εκεί ακριβώς έγκειται η υποτίμησή μας, οτι καλούμαστε να παζαρέψουμε τις βασικές μας ανάγκες, και να μην συζητήσουμε καν για τις επιθυμίες μας, και να απαιτείται να είμαστε ικανοποιημένοι/ες με μια καθημερινότητα επιβίωσης.

Δεν φταίει μόνο το airbnb που ανεβαίνουν τα νοίκια, ούτε το φάντασμα ανατίμησης της αξίας των ακινήτων. Φταίει αυτό που έφταιγε πάντα: η διαδικασία της διαρκούς μας υποτίμησης. Φταίνε αυτοί οι μαλάκες και αυτές οι βλαμμένες που κέρδισαν 5 διαμερίσματα απο το '50 πουλώνοντας το χωράφι, και απο τότε τσεπώνουν όσο μπορούν και όσο τους παίρνει. Φταίμε κι εμείς που έχουμε φτάσει να το θεωρούμε κανονικότητα.

Να τους ζορίσουμε λίγο;

ΤΟ ΚΥΝΗΓΗΤΟ

ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΩΝ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗ, ΑΡΑ ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΚΠΛΗΣΣΕΙ.

Είναι μια πρακτική των μπάτσων, που εφαρμόζεται, τουλάχιστον, τα τελευταία δέκα χρόνια. Τον τελευταίο χρόνο, ωστόσο, ο ντόρος που έχει γίνει για την πιάτσα ναρκωτικών στο πεδίο του άρεως από τα μίντια, τις συνελεύσεις κατοίκων, τους ρατσιστές μαγαζάτορες, τα lockout της ασσοε για να φύγουν οι χρήστες και οι χρήστριες, με έναν τρόπο στοχοποιούσε έμμεσα και τους μετανάστες μικροπωλητές. Στα μάτια των ελλήνων νοικοκυραίων, άλλωστε, οι μετανάστες είναι εγληματίες έτσι κι αλλιώς. Ήταν, λοιπόν, πολύ εύκολο ένα ηρωί του περασμένου Δεκέμβρη να σκάσουν μπάτσοι κάτω από τα σπίτια τους και να τους συλλάβουν με την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση.

Δεν ξέρουμε αν το κράτος θέλει να απαγορεύσει οριστικά την παρουσία τους έξω από την ασσοε ή αν αυτό γίνεται για προεκλογικούς λόγους, αλλά το αποτέλεσμα σε κάθε περίπτωση είναι ένα: με βεβαρυμένα τα ποινικά τους μητρώα και το φόβο να μην ξανασυλληφθούν, οι μικροπωλητές που έχουν μείνει έξω από την ασσοε είναι ελάχιστα. Οι μετανάστες στην Ελλάδα όταν ζητούν τα δεδουλευμένα τους είτε τους τραμπουκίζουν, είτε τους δέρνουν, είτε τους πυροβολούν, ενώ στην καλύτερη περίπτωση τους δίνουν ψίχουλα. Με αυτόν τον τρόπο, η ποινικοποίηση του υπαίθριου εμπορίου ωθεί τους μετανάστες σε ακόμα χειρότερες δουλειές, στα κατώτερα κλιμάκια της μαύρης οικονομίας: μια μπίζνα που ανθεί στο ελληνικό κράτος, κι όπου εκεί θα είναι ακόμα πιο αναλίσιοι και η εκμετάλλευση τους ακόμα πιο άγρια.

Πέρα από τις δηλώσεις ή τις υποσχέσεις για την μείωση της εγκληματικότητας του κέντρου, τέτοιες κινήσεις είναι μια υπενθύμιση του ελληνικού κράτους προς τους μετανάστες και τις μετανάστριες ότι αυτή θα είναι η καθημερινότητά τους σε αυτόν εδώ τον τόπο, μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, στο ατμόνιο ή στο τρέξιμο από φασίστες στους δρόμους της Αθήνας και αλλού. Αυτό είναι μια υπενθύμιση για το ποια θα είναι τα μεροκάματα τους και τι δουλειές θα κάνουν για όσο ωφελούνται τα ντόπια αφεντικά.

Οι μετανάστες και οι μετανάστριες, όμως έχουν τις δικές τους κοινότητες, στέκονται ο ένας στην άλλη, είναι μαχητικές, ενώ δίπλα τους υπάρχουν αυτές κι αυτοί, που ενάντια σε κάθε πολιτική υποτίμησης του πολυεθνικού προληταριάτου, στέκονται αλληλέγγυοι καθημερινά, απέναντι σε όσους θέλουν «καθαρά» τα πεζοδρόμια της ασσοε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΩΤΑΤΟΥ/ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

ΑΠΟ 1Η ΦΛΕΒΑΡΗ 2019 ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ Η ΕΙΔΙΚΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΩ ΤΩΝ 25, ΚΑΙ ΟΡΙΣΤΗΚΕ ΕΚ ΝΕΟΥ Ο ΒΑΣΙΚΟΣ (‘‘ΚΑΤΩΤΑΤΟΣ’’) ΜΙΣΘΟΣ ΣΤΑ 546 ΕΥΡΩ ΚΑΘΑΡΑ, ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ 420 ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΡΝΑΜΕ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΜΕΧΡΙ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΝΟΜΙΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΛΛΗΣ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΦΗΝΕΙ, ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΟΨΗ, ΜΟΥΔΙΑΣΜΕΝΕΣ. ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΝΙΚΗ; ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΜΑΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ; ΠΩΣ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΩΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ; ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΑΜΕ Σ’ ΑΥΤΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΘΕΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΑΛΛΟ, ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΩΤΗΜΑ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΘΟΣ;

Ο μισθός δεν είναι λεφτά που έπεσαν απ’ τον ουρανό. Ο μισθός δεν είναι λεφτά που βρέθηκαν στις τσέπες μας από κάποια καλή συγκυρία , ούτε λόγω κάποιας καλής προαίρεσης. Ο μισθός, αντίθετα με τις παγιωμένες αντιλήψεις, δεν είναι εισόδημα, δεν είναι χαρτζιλίκι, αλλιά είναι κάτι πολύ συνθετότερο: είναι η σχέση ανάμεσα σ’ εμάς ως εργάτριες, την εργασία μας ως ενοικιαζόμενη δύναμη, και τα αφεντικά μας ως ενοικιαστές της. Είναι μια σχέση πολύπλοκη, μια σχέση πολεμική και ανταγωνιστική, και ως τέτοια πρέπει να βιώνεται στα πλαίσια της ταξικής κριτικής και πολιτικής.

Όσο ο μισθός ιδώνεται ως φράγκα που κάπως βρέθηκαν στο πορτοφόλι, ως ένα μονοδιάστατο αντικείμενο ντυμένο με

αφηγήσεις του στυλ “πάλι καλά που έχουμε κι αυτό”, τόσο απο-υλικοποιείται και βγαίνει απ’ τις πραγματικές του διαστάσεις. Τα 54 ευρώ παραπάνω το μήνα, είναι μια μικρή ανατίμηση της αξίας μας ως εργάτες. Η λογική όμως του “είναι λίγα, αλλιώς είναι κάτι”, επιστρέφει στην αντιμετώπιση του μισθού ως μάννα εξ ουρανού και όχι ως υλική πολυπλοκότητα. Τα 54 ευρώ το μήνα παραπάνω, είναι ο κρατικός ορισμός όχι μόνο του τι αξίζουμε ως εργάτριες, αλλιώς και του ανώτατου ορίου που οφείλουν να αγγίζουν οι διεκδικήσεις μας.

Συζητώντας μεταξύ μας, προέκυψε και άλλη μία προβληματική: σε ποιους/ποιες αφορά, αλήθεια, ο κατώτατος μισθός; Η λευκή οικονομία και ο νομικός επικαθορισμός της, είναι άλλος ένας τρόπος διευθέτησης, διαχείρισης της μαύρης. Με άλλα λόγια, ο κατώτατος μισθός δεν αφορά την εργατική τάξη στο σύνολό της, γιατί η εργατική τάξη δουλεύει σε μεγάλο ποσοστό, μαύρα! Ο κατώτατος μισθός, όσο κι αν ανέβει ή κατέβει, είναι λεφτά που πηλθές από εμάς δεν θα δούμε ποτέ, όπως δεν θα δούμε ποτέ οδόκλητρα ένσημα, πληρωμένες υπερωρίες, βραδινά, κυριακές κλπ. Οι μισθοί, δηλαδή, που παίζουν στην πιάτσα απέχουν από το νομικά ορισμένο μέτρο τους, και αυτό αφορά στις σχέσεις των ντόπιων αφεντικών όχι μόνο με τη ντόπια εργατική τάξη, δηλαδή εμάς, αλλιώς και με τις μετανάστριες εργάτριες που δουλεύουν εξαντλητικά για ελάχιστα φράγκα. Επίσης, έχουμε κάθε πίστη πως τ’ αφεντικά μας βρίσκουν και θα βρίσκουν παραθυράκια να γλιτώνουν τις νόμιμες εισφορές, για να διατηρούν τον αναταγωνισμό μεταξύ τους (και μεταξύ μας) στα πλαίσια που τους βολεύει.

Η αύξηση του κατώτατου, πρέπει όμως να ιδωθεί και σαν κομμάτι του ιστορικού παιασιού στο οποίο ανήκει: η αφήγηση πλθόν αναπαράγει λέξεις όπως “ανάπτυξη”, “πρόοδος”, “έξοδος απ’ τα μνημόνια” κλπ.

Επιτελείται, δηλαδή, η ιστορική αναγκαιότητα που είναι χρήσιμη σε αυτή τη φάση, με τον ίδιο τρόπο που επιτελέστηκε το 2008, το 2012 κοκ με τη μείωση των λευκών και μαύρων μισθών.

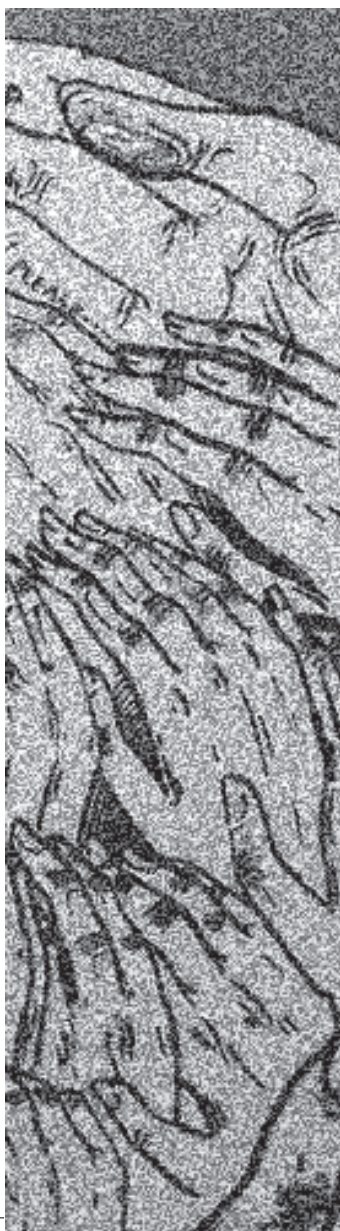
Επιπλέον, λίγο πιο μικροπολιτικά, το ατού της κυβέρνησης σύριζα είναι η δικαιοματική / επιδοματική πολιτική: σ’ αυτά τα πλαίσια, κλήθηκε να αγκαλιάσει αιτήματα που έχουν εκφραστεί συλλογικά τα τελευταία χρόνια (κατάργηση του υποκατώτατου) με σκοπό να δείξει το άλλο πρόσωπο της διαχείρισης, όχι αυτό των μπάτσων, αλλιώς αυτό της πρόνοιας. Με αυτό τον τρόπο, εξάλλου, επιστρέφουμε και στο παραπάνω σχήμα της θέασης του μισθού ως εισοδήματος, αφού τα παντός τύπου επιδόματα έχουν ακριβώς αυτή τη λειτουργία.

Η κατάργηση του υποκατώτατου και η αύξηση του βασικού, είναι ένα κάτι. Αυτό το κάτι, άραγε, μπορεί να σημαίνει τόσα πολλὰ όσα υπόσχεται; Μάλλον όχι, λέμε εμείς. Γιατί, το γεγονός ότι ο υποκατώτατος μισθός ήταν μια εργατική πολιτική εναντίον μας, δεν σημαίνει ότι η κατάργησή του είναι υπέρ μας. Γιατί, ακόμα κι αν πάρουμε πενήντα ευρώ παραπάνω το μήνα, το κόστος ζωής στην κωλοχώρα που λέγεται έλλαδα παραμένει υψηλό και απάθευτο για τις τσέπες μας, την τελευταία φορά που κοιτάξαμε. Δεν μπορούμε, τέλος πάντων, να μιλάμε για κάποιου είδους ταξική νίκη, ούτε να πανηγυρίζουμε θεωρώντας πως τα προβλήματά μας έφτασαν στο τέλος τους. Η κατάργηση του υποκατώτατου και η αύξηση του βασικού είναι ένα κάτι, που μας θυμίζει πως χωρίς την ταξική κριτική, ανάληψη και πολιτική, δεν θα βγούμε ποτέ απ’ την περιχαράκωση που επιτάσσει η ατομικότητα και η μизέρια.

ME TA IDIA MALLIA
ME TA IDIA MALLIA
ME TA IDIA MALLIA

07:51 Π.Μ. Και πριν το παγωμένο ντουζ, μια πρωινή δόση aerolin/ πως θα ξυπνούν αυτοί οι πνεύμονές σε 10 χρόνια(!) Το B12 θα έρθει όταν θα κάνουν τα παιδιά μας παιδιά. Καπάκια και το τραίνο για βικτώρια. Και στη σειρά με το 224. Στο κτίριο 16 τα μηχανήματα απεργούν και ειδικούνται μέχρι θανάτου (και στην ουρά Α και στην ουρά Β) τους μαλάκες που τα περιμένουν. ΓΙΑ ΠΟΣΑ ΛΕΦΤΑ ΤΟ ΜΗΝΑ, για πόσα την ώρα και το λεπτό. Δεν υπάρχουν νούμερα θα κάτσουμε εδώ μέχρι την άλλη ζωή μας. Σκαλιά, ακουστικά-τα χαλασμένα της τσάντας που δουλεύει μόνο το δεξί να διαβάσεις την ιστορία του νάσαρ απ' το χαρτί των παιδιών των μηδενικών καιρών. Είναι μπροστά δύο γιάπηδες-παλιοί συμμαθητές. Κάνε ότι δεν τους ξέρεις τους μαλάκες, στο διάολο πρωινιάτικα, με τις σκατόφατσές τους. Με τα γυαλιά αυτά βλέπεις τέλεια όμως, τίποτα το δραματικό, το κλάμα είναι φέτος κάτι «οκ» σε όλα τα μέσα μεταφοράς τραίνα, λεωφορεία, πλοία και λοιπά. ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΣΚΑΤΟΤΟΠΟ. Το μηχανάκι το καψε στην ανηφόρα της ακαδημίας και θα την κλαίμε μέχρι την Πέμπτη (κι είναι ακόμα Παρασκευή). Ο V. δεν κουράστηκε ακόμα να ακούει κάθε μέρα το ίδιο παραλήρημα και γλείφει τα δάκρυα μετά από κάθε νευρικό κλάμα γιατί κάπου διάβασε λέει ότι τα δάκρυα των άλλων λέει είναι το ελιξίριο της νεότητάς μας και δεν πρέπει να πηγαίνουν χαμένα. Οι μπάτσοι έχουν ξαπλώσει από πίσω μας στο διάδρομο ένα γέρο στο πάτωμα που φωνάζει ότι θα κάνουν κατάσχεση στο σπίτι του, μέχρι να τον πάρουμε μαζί μας. Μέχρι να ρίξει λίγο νερό στο πρόσωπό του. Μέχρι να φύγουμε να συνεχίσουμε τις μέρες μας σαν όλες τις άλλες μέρες. ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΓΑΜΗΜΕΝΟ ΚΩΛΟΤΟΠΟ. Θα ξεσπάσεις στον πρώτο μαλάκα που θα βρεις μπροστά σου. Θα πεις ψέματα στη δουλειά για να πάω να αράξεις μια ώρα, στο ίδιο καφέ, με τα ίδια άτομα και τις ίδιες κορνίζες να κοιτάς. Θα κάνουμε τις ίδιες διαδρομές κάθε μέρα. Θα κάνουμε το ίδιο κάθε μέρα για όλες τις μέρες, κι άλλες μέρες ακόμα που έχουμε μετρήσει ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΥΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΩΛΟΤΟΠΟ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΜΕ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΛΛΟΝ και να ξαναγυρίσουμε με τα ίδια μαλλιά και καινούργια σκατά στο κεφάλι μας. Κι αυτή την φορά θα τα κάνουμε όλα σωστά. Απλά υποσχέσου μου ποτέ μας να μη γίνουμε αυτοί. (sic)

ΑΝΤΙΦΑ ΔΕΛΤΙΑ 1/2/3

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΤΑΝ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ Η' ΧΤΥΠΟΥΝ ΕΡΓΑΤ(ΡΙ)ΕΣ;*

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΔΙΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΓΙΑ ΟΞΕΣ ΚΑΙ ΟΥΡΕΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΔΙΑΝΟΜΕΣ ΣΤΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΕΜΑΤΟΥ. ΕΙΝΑΙ Η ΑΒΑΝΑΤΙΑ ΑΥΤΟΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗ ΤΩΝ ΑΡΧΕΥΟΝΤΩΝ ΔΗΛ. Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΣ ΣΥΝΕΙΣ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ Δ.Π. ΓΥΝΑΙΚΕΣ. ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΩΣ ΔΙΣ «ΤΩΣ ΘΥΣΙΕΣ Η ΚΡΕΙΣ», ΕΝΩ ΣΤΑ ΙΑΤΡΕΙΑ ΤΩΣ ΚΑΘΙΣΤΟΥΝ ΚΑΙΔΕΚΑ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕ-ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ; ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΕΝΤΕΡΑ, ΑΠΛΗΡΩΤΑ ΜΕΡΑΚΑΤΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΡΕΙΣ, ΜΗΔΕΙ ΠΑΙ ΔΕΝ ΚΑΛΩΝΟΥΝ ΤΗΣ ΘΕΣΙΚΗΣ ΑΝΕΓΕΣ, Ο ΑΝΤΙΦΑΝΤΕΣ ΕΞΟΛΟΓΟΙΣ ΑΥΤΟΡΕΙΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΙΣ ΕΝΩ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΜΕ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΚΡΕΙΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΤΟ ΘΕΩΝΕΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΡΕΤΕΡΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΣΤΑ ΔΙΣ ΧΡΕΙΣ. ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΔΕΘΕΣ ΤΩΣ ΤΑΧΕΙΣ ΜΑΣ ΚΕΙΣ ΔΕ ΔΕΝ ΔΕΚΛΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΥΤΟΝΟΜΑ! ΕΙΝΑΙ ΔΕΙ ΠΡΕΙΣ ΝΑ ΘΕΛΩΜΕ ΜΠΟΡΑΤΑ ΤΗ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ ΑΥΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΕΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΔΕΧΟΜΕ ΔΙΣ ΕΝ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΧΑΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΙΣΤΕΙΝ ΝΑ ΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΕΡΑ, ΘΑ ΣΤΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΙΔΟΛΟ ΘΕΩΣ ΑΥΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙΔΕΚΑΤΕΡΕΤΕΡΑ ΤΟΥ!

* Για την Ελβετική, τον Δανία Τ. στα Βαλκανία από τα αρχικά του, του μενάντε Δανία στα Βαλκανία από τους μενάντε της αρχαϊκού του. Για τον Δανία, τον Δανία Α. εν όλη εργασία στα Βαλκανία.

αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΕΝΑΝ ΑΛΒΑΝΟ ΕΡΓΑΤΗ;

ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ!

Της "απόδοσης" των αλβανών μεταναστών στα 90's. Των ανώνυμων κυμάτων στα "φράζον" αίμα. Των ανώνυμων αποβλήτων στα παρθένα του κέντρου. Των ανώνυμων στα χωράφια της αμύρας. Είναι η συνέχισή! Των κρατικών σχεδιασμών. Του "δεν έχει πρόσβαση κάρτα". Των ησυχαστών. Του μισού εργάσι. Του κάπνου. Του "μας παίρνουν τις δουλειές". Του "απόδο και δουλεύ". Είναι η συνέχισή! Του παγκόσμιου του 2004. Του νεκρού και των τραυματιών που έρθαν πίσω του. Του εθνικού κορμού που γίνεται άλλος. Του "ποια είναι κυρία σου δόξα". Για να μην γίνει κάποιος άλλος σου. Είναι η συνέχισή! Των δολοφονιών αλβανών και των αλβανών μισών. Των δολοφονιών εθνικιστών. Των αλβανών εγκληματιών και των απορριπτόμενων αλβανών. Είναι η συνέχισή της λάθης! Όταν τέτοιες δολοφονίες θεωρούνται μεμονωμένα γεγονότα και οι φασίστες μεμονωμένοι χρονογράφοι. Γιατί δε χρειάζεται ο μέγας ελληνικός λαός κανονικά για να συρθείται στα μαζονικά συλλογιστικά, να γίνει επιτακτική κατάσταση και να κάνει προμήθεια σε εθνοπαθολογία. Τον είπαμε Σία σκέλη να κάνει παλαιά ανάστα και να σπείνει μετανάστες στα λαοφάρια. Τον είπαμε στον φύλο να γίνεται άντρας και στα δουλειά να ρυθμίζει μεμονωμένα. Καταλάβετε αυτόν και τον παρτί του όσον εκδόθηκε για λανθασμένη. Είναι το μεμονωμένο περιστατικό που αλβανικός ορισμός τρέφει χρέος. Τρέφει χρέος υπέρβασης της εργασίας των μετανάστων μέσω της υπέρβασης της διαφοράς τους. Τρέφει χρέος δολοφονίας, περιβουροποίησης, σφαγισίας και πάλι δολοφονίας. Όλα αλβανικά. Όλα ξεκαθαμένα. Γιατί ο θύτης πάντα ξεκαθαίνει. Βολάει με αλφαριθμητικά. Γ' αυτό και κρείς ως μην ξεκαθαίρει και ως μην περιμένουμε τη λύση από κάποιο δικαστικό πόρνο.

ΕΙΝΑΙ Η ΥΠΟΤΙΜΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΥ ΠΡΟΛΕΓΜΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΘΑΝΑΤΩ!

αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους

ΝΟ1 ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2018, ΔΕΝ ΗΤΑΝ Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΣΤΟΥ Η' ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΙ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΕΒΕΝΤΕΣ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΤΕΛΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΑΛΕΞΗ ΤΩΣΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΝΕΥΟΥΝ ΠΙΣΤΕ, ΜΑΧΕΡΑ ΜΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙΕ ΜΑΧΕ, ΚΑΙ ΛΕΠΤΑ. ΤΟ ΧΡΕΩΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΕΙ ΜΕΡΕΣ ΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ, ΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΟ ΤΗΣ Ε. ΣΤΗ ΡΩΣ. ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΠΟΛΛΑ. Ότι ήταν "καλή φαμίλια", "δεν είναι δικαίωμα", βάπτισαν το θάνατο "ερωτικό παιχνίδι", μάθαμε πως η "φασιστική ιδέα" λειτουργεί είτε σαν καταγωγή για τα σεξουαλικά μας γιατί φαίνεται αναμειγνύεται σεξουαλικά ζωή, είτε σαν λύση εξάλειψής μας σαν γενεακή εξοργία πως από τρέας κέρτα "καρίσσει που εξήχρησε εισαγωγή" και πως "το θέλω και τα παθαίνω". Ακούσαμε ένα μέσο παλαιότητας μελάνης για τον αλβανό και ελάττω για τον έλληνα έρβασ που κυκλοφορεί ελεύθερος. Γιατί για αυτόν τον κωλύσμο το έγκλημα δεν είχε ποτέ ελληνική καταγωγή. ΕΞΟΥΣΙΑ. Πως αυτές είναι οι "αδυναμίες" της ελληνικής κοινωνίας για να αβύσσει τους μετέντες της με κάθε τρόπο. Πως για τον καλλιέργη του θάνατου δεν φταίει "ο ίδιος της εγκληματικότητας" ή η καταγωγή του έρβασ. Αυτές είναι οι λύσεις που προτείνουν το αφεντικό για να επιβιώσει στην τάξη μας με κάθε σφαγή. Είπαμε να φυλάγουμε από κάθε πατρίδα/βίβα/γένημα, κάθε πόλη, εργασία, κάθε πολιτικό που μας αρραβωνιά στον θάνατο κύριο. Πως δεν μας καταγράφεται η απόφαση. Δεν μπορεί η δική μας αλβανία της δικαστικής αλυσίδας. Είπαμε πως φασίστες και ορατικό, μεμονωμένο, μηδισί, media και δικαστικά μας συγκαταλούν με χίλιες τρέσους. Φαδύνονται κάθε δική μας αντίσταση. Χρειάζονται τη δικιά μας υποστήριξη γιατί είναι η προέκταση της άποψής τους. Ο Παγκόσμιος Δολοφόνος της Ε. δεν είναι "ένα μεμονωμένο τραγικό γεγονός". Να τα ξεκαθαρίσει, οι γυναίκες/αλβανικές δεν είναι απειλητικές. Είναι κάποιος στα σώματά μας. Έστω ανάγκη η μία τον άλλο περισσότερο από ποτέ. Μα μαθαίνουμε πως μια μέρα τον άλλο, να συρθεί/χουμε τα δική μας όλη μαζή.

αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους
αυτοκρατορία του κράτους